

Met je hoofd in de grijs-roze stampot

Het begon allemaal op een mooie zomerdag. Een Utrechenaar smeekte Delft om haar expertise in te zetten bij een actie naar Groningen. Omdat Utrecht louter uit vrouwen bestaat moest de GSVa ook deelnemen. Utrecht en Amsterdam hadden natuurlijk niets nuttigs in te brengen in deze operatie, maar het leek Delft mooi om Grün voor eens en voor altijd duidelijk te maken dat de Randstad heerst.

Al snel moest er een geschikte datum gevonden worden voor de massale invasie van het Noorden. Daar liepen de gezamenlijke plannen spaak. Delft had namelijk al enige tijd het plan voor een mol in het novitiat van de GSVG. Zorgvuldig werden Amsterdam en Utrecht afgewimpeld. Die zouden toch niks kunnen zonder Delft.

Zo gezegd, zo gedaan. Het weekend voor het novitiat werd de bewuste amica Mol omgetoverd van een blonde stoot in een vegetarische Leidse Griezels-Feut. Her en der werd zand in de ogen gestrooid en een alter-ego werd met grote zorgvuldigheid geconstrueerd. Paspoorten vervalst, foto's geshopt, haren geleverd, kleurlenzen gekocht en een complete jeugd inclusief vrienden, ouders, broers, zussen, telefoonnummers, school, kerk en een zieke cavia werd uit het hoofd geleerd.

Over de gehele operatie hingen echter op de bewuste maandag donkere wolken. Utrecht had een falende gothic in het novitiat van Eindhoven gefrommeld. Alles rammelde echter aan haar verhaal en het duurde dan ook niet lang of geruchten bereikten de AmaXXie over gesnapte en mishandelde mollen. Bovendien regende het pijpenstelen. Maar onverschrokken toog amica Mol naar het Noorden.

's Avonds ramde Delft met groot gemak Utrecht en zorgde voor het nodige vertier. Het feestje werd echter grondig verstoord door berichten dat de GSVG in Delft aan het prutsen was. Wat was de reden van hun komst? Was amica Mol door de mand gevallen? Ongerust vertrok de AmaXXie, met in haar kielzog de ganse VGSD terug naar Delft. Achteraf bleek dat de VGSR een poging tot falen had gedaan, waar ze in geslaagd was.

Om 6:00 kwam echter positief bericht van de Mol. De GPS-tracker deed haar werk en de locatie werd doorgespeeld. Daarnaast bleek het novitiat van de GSVG voor de Mol behoorlijk vermakelijk.

Het novitiat begon 's maandags op de sociëteit van de GSVG. Van een warme ontvangst door de NC was geen sprake, de gemoedelijke gang van zaken was een enorme deceptie en bijna was amica Mol ernstig beledigd weer op de trein gestapt. Maar met een handvol vrienden en bekenden die daar rondliepen bleef de zaak toch wel lekker spannend en was het bovendien veel te interessant om waar te nemen hoe de GSVG'ers met de novietjes omgingen. (Quote: "Noviete, dat is amica Sikkema, en dat is amica de Haan, ...". Mol: "Heten ze allebei Amica dan?") Wist u overigens dat Damesgenootschap Discreet stickers heeft?

Een mooi Delfts novitiaatscadeautje was meegebracht voor de NC der GSVG: een monsterlijke zaag van ruim een meter lang. "Voor mevrouw Beekhuis, omdat haar blik door merg en been gaat en zij vlijmscherpe kritiek heeft" mompelde amica Mol doodernstig in de kaars. Nadat de NC ontsteld achtergelaten was werd de rest van de maandag de introverte en angstige noviet gespeeld. Dit gebeurde kennelijk zo goed dat het aan het eind van de avond resulteerde in een pep-talk, waarvoor dank overigens, goede zaak.

De sociëteit kon echter alleen verlaten worden door een handtekening van een der h.t. assessoren. Dus op het moment dat assessor-II even uit de buurt was glipte amica Mol voor een handtekening naar een lieve blonde jongen: assessor-I zette met een mooie handtekening en amica Mol wandelde de buitenlucht in.

Op de fiets vertrokken de novieten naar de kamplocatie. Langs de weg stond een groepje verkleumde kale bomberjack-hangjongeren bij wat smeulend hout. Wat was het doel hiervan, of hoorde dat helemaal niet bij het novitiaat? (opnames van New Kids wellicht?)

Aangekomen op locatie konden de novieten buiten wachten met hun bagage van de grond geheven. Gelukkig was de halterset die op de paklijst stond van een paar wc-rolletjes geklust en terwijl rondom haar de novieten bij bosjes bezweken stond amica Mol kaarsrecht. Daarnaast waren onder het mom van een vaag omschreven medicatie in medicijnpotjes kilo's dextrotabletten geïmporteerd die onder het oog van de NC verorberd werden. Amica Mol stuitte dagenlang na thuiskomst nog steeds.

In de daarop volgende dagen heeft amica Mol zich kostelijk vermaakt. De andere novieten vermaakten zich echter wat minder goed, want dagelijks pakten zij hun koffertjes en verdwenen met de noorderzon. Met de grootste moeite wist de GSVG er eentje terug te praten. Omtrent de VP-taak heeft Groningen nog veel te leren, misschien helpt het als de ministers hun rol in het vervolg wat serieuzer nemen.

Dinsdagnacht klonk er kort wat rumoer rond de boerderij. Het betrof het falen van de VGSD en GSVA, dat beseffend draaide noviete Mol zich nog eens om in haar stapelbed en sliep lekker verder. Omtrent het ruitje dat de volgende ochtend kapot bleek te zijn gingen verschillende verhalen rond, de NC heeft het voorval echter niet eens genoemd.

Ondertussen werden op de vroege woensdagmorgen de eerste voorbereidingen getroffen voor een massale matpartij op de kamplocatie van de GSVG. Zo veel mogelijk sterke Delftse amici werden opgetrommeld. Wat de plannen waren bleef echter strikt geheim. Slechts een klein groepje ingewijden wist van amica Mol. De VGSD zou allereerst een verkenningsteam naar Groningen sturen en later zou het peloton arriveren. De verkenning zou amica Mol evacueren en verenigd met het peloton zou de complete horde met grof geweld de novitiaatslocatie overvallen en de volledige NC meenemen. Daarvoor waren ME-handboeien aangeschaft en had de AmaXXie op maandagochtend geoefend in Amsterdam. De NC zou gedropt worden in Duitsland en daarna zou er bier gedronken worden met de GSVG. De amicaliteit zou hoogtij vieren en moe maar voldaan zou Delft huiswaarts keren.... Het ging allemaal anders.

Op woensdagmiddag arriveerde de verkenning bij de kamplocatie. Via de heide en het bos werd positie gekozen en een schuttersputje gegraven waarin onder dekking van een mooi camouflagenet het verkenningsteam zich installeerde. Via verrekijkers werd al snel het hoofd van Pytric van 't Hof gespot. (wist u overigens dat hij zijn haar verft?) Ook ontwaarde de verkenning de nodige lamstralen: een stel kooksjaars die voor ministers doorgingen. Ze hingen rond bij een bankje en hadden erg veel lol met zichzelf, kinderfietsjes en hun blauwe en roze sweaters, terwijl er dagelijks afgeknapte novieten naar huis vertrokken. Het zure gezicht van amica Bolt kwam ook af en toe voorbij. Kijkt u toch eens wat blijer, het leven is niet zo somber!

Plotsklaps werd de verkenning gebeld door Groningen. Snel werd teruggetrokken, want de kans dat het Kroelielied gehoord zou worden vanuit het schuttersputje was op die afstand zelfs zeer reëel. Het bleek een amice uit Groningen die geruchten had gehoord over een Delftse invasie in Groningen (echt waar joh?). Amsterdam en Utrecht (waren die in Grün dan?) hadden op dinsdag teveel bier gedronken en dubbel gefaald. Ze hadden lopen rondbazuinen dat Delft de kamplocatie had (nee, toch? Dat meent u niet amice!) Er kwam een huilverhaal over NC die door al dat geborrel te weinig slaap zou krijgen (boe-hoe!). Delft mocht écht niet langs komen in Groningen, want de GSVG was heel druk met dingen en bovendien moest de NC, nadat de feuten 's avonds gedropt waren lekker snacken en daar konden ze geen Delft bij gebruiken. Al met al werd het een erg emotioneel verhaal waarbij één ding duidelijk werd: Groningen wilde écht niet!

De verkenning nam contact op met het hoofdkwartier. Dat was echter ook al plat gebeld. Wat moest de amaXXie doen? Vast stond dat onze amica geëvacueerd moest worden. En hordes Delftenaren stonden in huurbusjes te wachten op het vertreksein. Die zouden niet meer tegen gehouden kunnen worden. Toch nam Delft het verzoek van Groningen serieus, het plan om de complete NC in Duitsland te droppen werd verlaten. Het verkenningsteam ging op pad om andere plannen uit te broeden.

Dat Groningen zich zorgen maakte werd steeds duidelijker, het gedreutel van de NC'ers over het boerderij-erf werd steeds zenuwachtiger. Voor Delft was alles echter glashelder en tot in details was alles voorbereid; zover, dat van spanning eigenlijk geen sprake was want er kon gewoon niks mis gaan. Het programma was bekend. Aan de novieten was alleen tot nu toe nog niet verteld dat er een dropping zou zijn, maar gelukkig werd dit woensdag toch nog even bevestigd toen het verkenningsteam in het struikgewas gebeld werd door een openhartige Jurriaan Hogendoorn.

Na het slappe verhaal uit Utrecht, de observaties van het verkenningsteam, alle verhalen van amica de Mol en de huilteksten van de NC zelf heeft de AmaXXie besloten de NC verder te laten rusten en ze gewoon in hun boerderijtje te laten sidderen (zagen wij daar Gerjan Agterhof aan zijn duim zuigen?). Alle mogelijke informatie was bekend, en wat voor eer valt er nog te behalen aan het intrappen van een open deur?

Plan B was snel bedacht en in no-time had een groepje Delftenaren het huis van Frederik Boersema bestormd. Adje ATV, de huisgenoot van Boersema die een gewone burger was, werd totaal overrompeld en door vier Delftenaren tegen de grond gedrukt, terwijl de overigen het huis plunderden en alles van verenigingswaarde meenamen. Adje ATV begreep er niets van en zette op zijn motor een verwoedde achtervolging over de rondweg (ja die is er!) van Groningen in. De Motormuis begon steeds vreemdere toeren uit te halen. Langzaamaan werd duidelijk dat de beste man er waarschijnlijk geen snars van begreep. Op een parkeerplaats werd hij tot kalmte gemaand en na enige tekst en uitleg vertrok hij met de woorden: "jullie zijn hartstikke gek!"

De overige VGSD-ers klommen op sluwe wijze de sociëteit van de GSVG binnen. Daar was niemand aanwezig dus werd er zelfbediening geregeld. Er was genoeg expertise aanwezig om de tap aan te sluiten en weldra vloede er rijkelijk bier. In vlug tempo werd de biervoorraad van de GSVG erdoor gejaagd. Ondertussen nam onze waarde praeses amice Boogerd contact op met Eduard. Het bericht dat ze geen noviete terug zouden krijgen maar dat amica Mol gewoon weer mee naar Delft zou gaan schoot bij de grote baas uit het Noorden toch even in het verkeerde keelgat. Door de telefoon klonk louter zuurheid. Met enige teleurstelling en medelijden om zo weinig gevoel voor studentikoziteit en

humor werden zijn teksten achterin het busje aangehoord. Wij hadden immers de empathie uit onze tenen omhoog geperst en hun novitiaatscommissie verder gespaard. Zelfs amice Saul had het beter begrepen (1Sam24:17-19). Dat mocht de pret echter niet drukken. Er werd afgesproken de spullen van amica Mol stillletjes op te halen bij de kamplocatie (terwijl de NC kroelie-kroelie-slapie-slapie deed). Daar troffen de Delftenaren de tas van onze amica in de stromende regen open aan, alle waardevolle spullen er lukraak in gekwakt en de helft van de eigendommen her en der over de berm verspreid. (Bent u boos amice Gunnink?)

Delft kijkt terug op een spannende en op het nippertje geslaagde actie. Jammer dat Grün niet zoveel sportiviteit aan de dag heeft gelegd. Voor eens en voor altijd is duidelijk dat de VSGD alles weet, overal is, iedereen kent, alles kan en niks (behalve tranen) haar tegen houdt. De VGSD bedankt de novietengroep 2010 voor haar gastvrijheid. Kom nog eens een biertje doen op onze soosboot, onze mol meldde dat jullie daarvoor genoeg karakter aan de dag hebben gelegd.